

SCHEIN GÁBOR

Hangok egy librettóból

(1. Egy hajléktalan)

Szegény csóró Nyulacska,
nem telt neki kulacsra,
pálinkára sem jutott,
ő meg lopni sem tudott.

Szereti a kék eget,
csak nagy ritkán kéreget,
ám azt tudja, mi butít,
fehérborban utazik.

Kétliteres műanyag
palackban van az anyag,
kicsit édes, aromás,
hangulata attól más.

Jókedvű vagy közönyös,
csak a végső cél közös,
s míg bevégzi Nyulacska,
eléledgél berúgva.

(2. Méltatlankodó polgár)

Nem szobor nékem,
hogyha nem lovas.
Nem hercegi fő,
hogyha nem kopasz.

Várja kín, fölénye
mit igába fogjon,
lobogjon sörénye
a lovának folyton.

Lovatlan hogy lehet
boldog a herceg?
Látképi szerepet
hogy kapott, cseszd meg?

De azért nem rossz,
jó is viszonylag.
Sokat ne várjunk,
bőven van rosszabb.

(3. Egy kislány)

Álmomban mit láttam?
Nílus partján jártam
piros íbiszek közt.
Aranyhalat ettek,
soha el nem teltek,
oda te is eljössz.

Álmomban hol voltam?
Szfínx ült sivatagban,
mindent tudva várt ott,
kinyíltak az egek,
arra keringenek
sárga dromedárok.

Láttam egy pálmafán
egy királyt, álma tán
zöld szemű kígyó volt,
húsz papja etette,
elébe letette,
keleten mi jó volt.

Hallottam törpékről,
egy majom fejéből
pattantak ki tegnap.
Bejárnak hét tengert,
üldöznek egy szendert,
csónakjuk fél meggyomag.

(4. Egy öregasszony)

Felsorolni, hogy mi mindenem sajog, nem is tudom.
Fáj a gyomrom, egy falat se mén beléje,
jó, ha egy pohárka tejföl egy kevés kenyér belével.
Fél napába ennyi. Kockasajt gyön estelére. Nem
bírom én a héjat ínnyel. Úgy hasít a vállam

és az oldalam cefetre szaggat. Éjjelente végig
egy hunyást se alszok. Én csak azt kívánom, istenem,
mégse tartson ez sokáig. Adj nekem nyugalmat,
pusztulok meg elfelé. Elég a szenvedés. Elég!

